

Áldd meg e hazát és a királyt.

Hitünk és szeretetünk aranyszálai túl vezetnek a földi határon. Dicsőült nagyjainknak, drága halottainknak, elköltözött szereteteinknek adj örök üdvösséget s onnan tőlük is szálljon boldogság és békesség mindenekre mindörökké.

Ámen.

A püspökválasztást tudomásul vevő miniszteri leirat.

R o m á n i a
Ministerul Cultelor și Artelor
No.: 30883.

București
12. Iul. 1928.

Domnule Episcop,

Am onoare a Vă face cunoscut, că în conformitate cu dispozițiunile art. 27 din Legea pentru Regimul general al Cultelor, Înalta Regență în numele Majestății Sale Regelui Mihai I, cu Decretul Regal No. 1901 din 11 Iulie a. c., a binevoit să aprobe alegerea Dvs. în demnitatea de Episcop al Bisericii Unitare din România, alegere făcută de adunarea ordinară a Consiliului superior sinodal al Bisericii Unitare, ținută, la 20 Mai 1928, la Turda.

Aducându-Vă aceasta la cunoștință, Vă rog, Domnule Episcop, să primiți, odată cu cele mai bune urări ale mele de lungă păstorire asupra credincioșilor Bisericii Unitare, asigurarea distinciei mele considerațiuni.

Ministru,

A. Lăpedatu m. p.

*D-lui Dr. Gheorghe Boroș Episcop al Bisericii Unitare
Cluj.*

Dr. Boros György püspök 1928. július 26-án d. e. 11 órakor dr. Borbély István koll. igazgató és theol. akad. rk. tanár, mint egyházi főjegyző-helyettes és dr. Abrudbányay Ede kolozsdoboka-köri felügy.-gondnok, mint egyházi főgondnok-helyettes afiai kíséretében Bucureștiben megjelent a Régens Tanácsnál s Miklós herceg, Miron patriarka és Buzdugan régensek, valamint Bratianu Vintila miniszterelnök, Lăpedatu vallás- és művészetügyi miniszter és Hiott a királyi ház minisztere előtt tetette a törvényben előírt szövegü hűségesküt.

Dr. BOROS GYÖRGY PÜSPÖK ÖNÉLETRAJZA.

„Születtem 1855-ben április 19-én Tordátfalván, Udvarhely-megyében.

Tanulásomat Tordátfalván Derzsi József iskolamester vezetése alatt kezdettem meg. Az öreg mester nagyon jó indulattal viseltetett irántam s már a második évben kezdett bízni, hogy menjek a sz.-keresztúri iskolába, ami meg is történt 1864. jan. havában, illetőleg a második félévben, midőn a II.-ik elemi osztályba vett fel Simén Domokos akkori igazgató. Az osztálytanító Nagy Gergely exactor, köztanító volt, aki kiváló passzióval büntetett. Az asztal alá ültetés is gyöngéd foglalkozás volt ahhoz képest, hogy a márciusi hideg napokban 4—5 gyermeket egymás mellé térdeltetett az ajtó közé, nem egyszer borsóra vagy törökbuszaszemre. Az utóbbiban — ha jól emlékszem — csak egyszer volt részem, mivel ehhez a tanítóhoz csak egy félévig volt szerencsém.

A III. elemi osztályban már jobb volt az élet. Gyöngyösi Ferenc volt a köztanító, aki a „Socrates“ tanításában nagyszerűen viselte magát. Annyira buzgólkodott, hogy némelyik nap három órát is tartott három csoportjával, melyekbe az egyformán tudókat osztotta. Ha a számtanban azután is ilyen szerencsés lettem volna, talán sohasem váltam volna meg ettől a tantárgytól. De bizony a gimnáziumi dolgok nagyon gyengén mentek, egy-két tárgyat kivéve, mivel nem igen volt, aki tanítson. Hálátlan volnék, ha meg nem emlékezném Marosi Gergelyről, Kozma Ferencről és várfalvi Pálffy Károlyról, akik valóban szorgalmas és kitünő tanárok voltak. Marosi a latint, Kozma a németet és Pálffy a számtant tanította. Mind a hárman humánus és modern műveltségű emberek voltak, akik a nevelésre is sokat adtak.

Egyebek mellett nagy hiányát éreztük a rajzitanításnak. Talán a III. gimnáziumi osztályba jártunk, midőn Szentiványi József V. oszt. tanulót, aki Sepsiszentgyörgyön a normában tanult volt rajzolni, megfogadtuk, hogy rajzolni tanítson. Ezzel ugyan nem sokra mentünk, mert alig két hónapig folyt.

A hiányokon segített a szorgalom és a nemes verseny, amelyet kifejtettünk. Az öt osztályt kitünő eredménnyel elvégezvén, a Mártonfy—Koncz-alapítványból 32 frt. jutalmat nyertem.

1870-ben jöttem Kolozsvárra, ahová Marosi Gergely és Pálffy Károly jóindulata kísért és főleg az utóbbi közbejárására megismerkedtem a Sikó Miklós festő családjával és először mint fia, Géza correpetitora, azután mint mindeniknek barátja, állandóan tart az ismeretség, összeköttetés. Az érettségit 1873-ban, júniusban tet-